

Isz Amerikos

SUEME SUK CZIU

Kanadietis Pardavine- jo Palszyvus Mainu Szierus

NEW YORK. — Paczto inspektorai sueme ir suaresztavo viena Kanadieti kuris pardavinejo palszyvus szierus in mainas. Sakoma kad jis pardave tokiu szieru uz kokius tris milijonus doleriu.

Policija sako kad to sukcziaus vardas yra Albert Edward De Palma, kuris taipgi buvo zinomas po kitu vardu, kaipo Edward Zuckor. Jis buvo suaresztuotas uz keliu valandu kai jis atvaziavo isz Toronto in New York mieste.

Teismas norejo uzdeti szimto tukstancziu doleriu kaucija, bet kai tas sukczius nusiskunde kad jis Amerikoje neturi tiek pinigų, tai kaucija buvo per puse nukirsta. Tas sukczius net ir gyriesi kad jis turi daugiau negu du milijonu doleriu Kana-doje po zeme.

Jis pernai buvo suaresztuotas Ohio valstijoje uz tokias pat suktybes. Paczto inspektorai sako kad tas sukczius pardave daugiau negu tris milijonus szieru del Tantalum Refining and Mining Kompanijos Toronto mieste. Szierus jis pardavinejo po doleri.

Jis visiems aiskindavo kad jis daug visoku mainu, kasyklu turi Kanados tyrlaukuose. Jis pastate viena fabrika, pasisamde kelis darbininkus, gavo isz valdzios pripazinima kad jis turi fabrika, paskui visus darbininkus pravare, uzdare savo fabrikeli ir pradejo vesti savo bizni pardavinedamas tuos szierus.

RUSIJOJE VISKAS DAUG BRANGIAU

Skaitant Ne Pinigais, Bet Darbu; Viskas Daug Brangiau Negu Czia

WASHINGTON, D. C. — Kai Rusijos rublis pakriko ir nusmuko, tai viskas tenai dabar labiau pabrango. Negalima skaityti ar prilyginti prie kasztu Amerikoje pinigais nes rublis su doleriu nieko bendro neturi!

Bet galima viena prie kito prilyginti darbu; ar kitaip sakant, paziureti kiek darbo reikia atlikti Amerikoje ir kiek Rusijoje uz koki daigta ar kiek maisto.

Kad Ruskis dabar galetu nusipirkti viena banduke prastos duoneles, jis turi dirbti trisdeszimts viena minuta. O Amerikietis del baltos, ir geros duonos banda turi dirbti tik septynias minutes.

Uz viena kvorta pieno Ruskis turi dirbti viena valanda ir asztuoniolika minucziu; uz arbateles svara jam reikia prakaituoti per vienuolika valandu. O jeigu vyriskis noretu nusipirkti eile drabuziu, siuta, jam reiketu dirbti ir prakaituoti per keturias sanvaites. Czia Amerikoje pustreczios dienos uzdarbis nuperka zmogui grazu ir gera siuta.

Rusijos valdzia sako, kad visi Ruskiai dabar dziaugiasi ir linksminasi kad naujas rublis issejo ir kad senas taip greitai paseno. Bet jau ateina kitokios ziniuos isz Korejos ir kitu krasztu kurie randasi po Rusijos valdzia. Jie visai nenori priimti ar pripazinti to naujo rublio, ir prakeikia valdzia ir ta Dede Stalina.

Uz viena svara sviesto Ruskis turi daugiau negu visa diena iszdirbti. Czia, kur sviestas kad ir visa doleri kasztuotu, mums ima tik valanda darbo, nes paprastas darbininkas padaro, uzdirba daugiau negu doleri ant valandos. Uz cziebatus Ruskis turi net deszimts dienu iszdirbti kad tiek uzdirbtu.

Amerikietis savo zmoneli ar savo mergele gali grazia suknele nusipirkti uz pusantros dienos uzdarbio. Ir tai jau bus labai grazi ir neiszpasakytai pulki. O nabagas Ruskis savo moterelei ar poniutei kad ir prasta gelumbine suknele negali nusipirkti pigiau kaip uz septyniolikos dienu darbo ir prakaito.

EROPLANO NELAI- MEJE 4 ŽUVO

READING, PA. — Keturi jauni Pennsylvaniecziai zuvo kai ju mažas eroplanas nukrito ir suduzo ant ukio in Terre Haute, Indiana.

Zuvusieji yra: Raymond Zilinskas 22 metu amziaus, sunus Mr. ir Mrs. Vincent Zilinskas isz Readingo. Jie gyvena ant 614 Avenue B.

William U. Student, 26 metu amziaus ir Stephen Student, 21 meto amziaus isz Lehighton, Pa. Ir Charles P. Fossler isz Penfield, Clearfield apygardos.

Arthur McDermott, darbininkas prie Terre Haute eroplanu sako kad tas mažas eroplanas nukrito kai lakunas stengesi nusileisti ant to ukio, kuris randasi apie penkios mylios nuo Indiana City ir tik pustreczios mylios nuo vietos intaisytos eroplanams nusileisti. Spejama kad tam eroplanui pritruko gazolino, nes tankos buvo tuszczios ir eroplanas neuzsidade.

Sudaulytas eroplanas ir visi keturi negyvi buvo surasti ukio Lloyd Ellis ant kurio ukio tas eroplanas nukrito. Eroplanas nukrito ant mažo kalnelio ir paskui susidauze in medzius miszke.

SKAITYKIT

SNIEGAS, PUGOS IR KALEDU GRAŽUMAS

PHILADELPHIA, PA. — Kaledu Diedukas butu galejes atvaziuoti su rogemis jeigu szitas sniegas butu atejes nors viena diena anksciau. Dabar visi keliai ir vieskeliai sniegu apkloti. Jau apie septyni coliai sniego nukrito ant vieskeliu ir daugiau tikimasi. Automobiliai negalejo iszvaziuoti, busai pasivelino ir traukiniai turejo palaukti pakol keliai buvo atkasti.

Tie kurie daug zino apie ora, sako kad galima tiketis daug daugiau sniego per kelias dienas. Matyti kad nauji metal bus tikrai snieguoti ir balti.

Bostono zmones buvo perspekti kad tenai ateina ne tik sniegas, bet ir viesulos. Czia bus apie deszimts ar dvylika coliu sniego.

Valdzia visus perspeja kad jeigu reikia tikrai kur vaziuoti, kad visi isz leto vaziotu ir nesiskubintu, ir kad visi kurie automobilius varineja kad uzidetu lenciugus ant savo ratu.

Dvideszimts penki coliai sniego nukrito New York mieste, visi keliai ir vieskeliai sniegu apkloti.

KUNIGAI KALEJIME Yugoslavai Persekioja Kunigus

BELGRADE. — Yugoslavijos teismas, Ljubijana mieste nubaude tris Katalikus kunigus ir viena raszytoja nuo asztuoniolikos menesiu iki szeszio metu prie sunkaus darbo uz sznipinejima.

Dabar jau penkiolika kunigu yra nubausti ir in kalejimus ingrusti szitame kraszte per viena sanvaite.

Valdzia ir valdzios teismas kaltina szitus kunigus uz sznipinejima ir savo krasztu ziniu iszdavima.

Vyskupas Ljubljanos paspejo pabegti, bet visgi buvo nubaustas ir pasmerktas ant asztuoniolikos menesiu in kalejima uz tai, kad jis propaganda skelbe priesz esamaja valdzia. Zinios ateina kad tas Vyskupas spejo pabegti in Austrija, kur Anglijos valdzia valdo.

Yugoslavijos valdzia yra nusistaczius priesz visus Katalikus kunigus ir juos dabar kaip kokius zveris gainioja ir persekioja. Valdzia nujauczia kad zmoniu tikri vadai yra kunigai, ir uz tai nori visus juos isznakinti.

KRUVINOS KALEDOS PALESTINOJE

20 Arabu Ir 4 Žydai Žuvo Susikirtime Halifa Mieste; 25 Coliai Sniego Nukrito New York Mieste; 56 Žmones Žuvo, Daug Namu Sunaikinta Per Viesula Philippinuose

KALEDU GILTINE

WASHINGTON, D. C. —

Visi mes graziai ir linksmai praleidome Kaledu szventes. Bet kitiems tos Kaledos nebuvo nei linksmos, nei geros. Daugiau negu szimtas ir asztuonios deszimts zmoniu zuvo automobilu nelaimese, szimtas ir du zuvo kitokiose nelaimese, o

(Tasa Ant 4 Puslapio)

JERUZOLIMAS. — Baisenybes, sukilimai ir mirtis sveikino Szventaja Zeme Kaledu diena. Valdzia pranesza kad trylika zmoniu zuvo: septyni Arabai ir szeszi Zydai. Buvo suzeista szeszliolika Arabu ir dvideszimts asztuoni Zydai, trys Anglai ir vienas Armenietis. Kitos gandos ateina ir sako, kad dvideszimts Arabu ir keturi Zydai zuvo viename susikirtime prie Haifa miesto.

Kiek dabar galima dzaznoti tai Zydai dabar palaiko vienybe; Haganah, Irgun Zvai Leumi ir Stern razbaininkai susivienijo ir dabar isz vieno kovoja priesz Arabus.

Kai Jeruzolimas ir Betliejus tykia apvaikszciojo Kristaus gimimo szvente Arabai su Zydais susikirto Haifa ir Safafa miestuose visai netoli nuo Betliejaus.

Arabai nori pakirsti Zydu susisiekimu su kitais miestais ir uzpuola visus traukinius ir trokus vaziuojanczius isz miesto in miesta. O Zydai puolasi ant tu uzpuoliku.

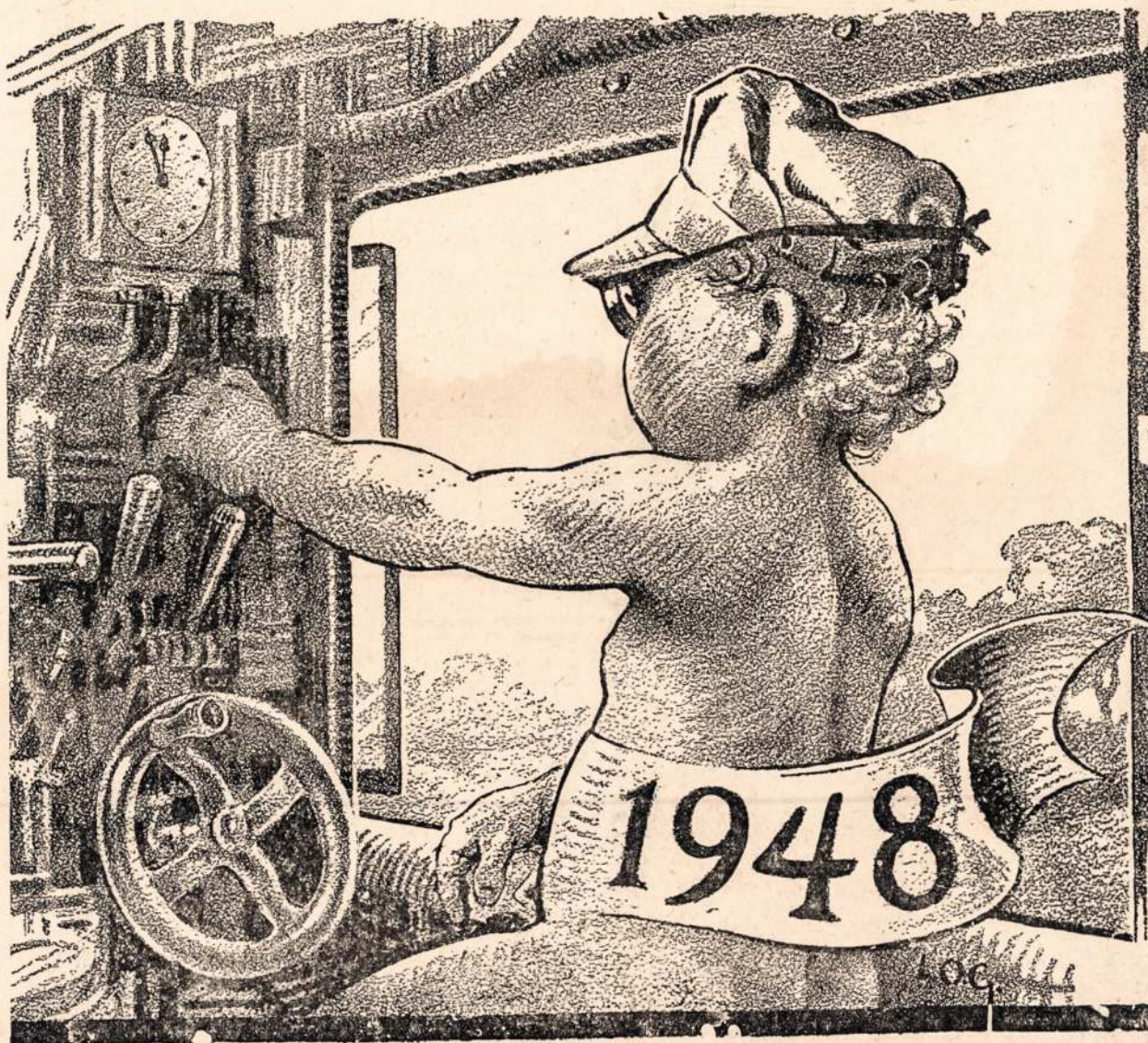
Anglijos kariuomene stengiasi palaikyti tvarka ir taika ir puolasi ant Zydu ir Arabu.

Kai Szventos Misziuos buvo atnauszaujamos vidurnaktyje in Betliejaus miesteli, Arabai pakiszo kelias sprogstanczias bombas po namu ir uzmusze viena asztuoniolikos metu jaunikaity. Tai buvo Zydu darbas. Arabai Zydams atkerszino kai jie susprogdino viena autobusu pilna Zydu. Zydai dabar bijosi kad Arabai neuztrucintu visa miesto vandani ir pataria visiems Zydams nevartuoti miesto vandenio, bet trauktis vandeni isz szuliniu.

Anglai dabar visus aresztuoja ir nieko neinsileidzia. Net ir keli raszytojai, korespondentai buvo suaresztuoti; jie norejo nutraukti paveiklus visu tu susikirtimu. Anglijos valdzia ne-

(Tasa Ant 4 Puslapio)

NAUJI METAI

Mes visiems savo skaitytojams veliname ir linkime metu diena butu liudniausia sziu metu diena.

Mes veliname isz visos szirdies kad visiems sektusi kuo geriausiai.

Visu szitu metu bedos bus pamirsztos ir lauksime geresniu, linksmesniu nauju metu.

Kaip szitas jaunas kudikelis vairuoja nauja metu trau-

kini, taip ir mes pradesime isz naujo ir keliausime nauju keliu.

Per Naujus Metus mes tiek gereme ir kitu sveikata kad savo sveikata praradome. Mes visiems savo dragams linkime to, ko visi laukia ir tikisi. Lai visagalis Dievas duoda jums viso to ko jusu szirdis labiausiai trokszta.

Jau kito meto susilaukeme bet tos taikos, kuria Kudikelis Jezus mums pridezdejo,

nesusilaukeme. Bet, tai ne to kudekelio kalte, bet musu pacziu, nes mes negalime su savo susiedais susitaikinti.

Jeigu kas apie naujus metus pranesztu musu Ponui Stalinui, tai gal ir vieszpautu taika, bet dabar, kai Dede Stalinas nepripazinsta nei musu Kaledu, nei musu nauju metu, tai musu pastangos ir musu darbas eina visai niekais, nes jis ne musu kalba kalba.

Kas Girdet

Ketverge jau turime Nauja Meta! Turekime vilti geresnes ateities, darydami savo gyvenime ta, ka Dievo dvasia mums liepe.

Linkime visiems kad Dievas visus užlaikytu geroje sveikatoje, kad apsaugotu nuo visokių nelaimių ir atsitikimų.

Iš viso širdies linkime mūsų skaitytojams ir visiems Lietuviams Laimingų Naujų Metų! —“Saules” Redakcija.

Dabar visi susirupino apie krutamuosius paveikslus “Moving Pikezerius” kurie yra slyksztus ir nedori. Visi kalba ypatingai apie du tokius kurie yra dabar rodomi. Mes nei jų vardu čia nepaminėsime, nes mums jie visai nerupi. Mes juos pamatome jau seniai ir tik sziatiek galime pasakyti kad jie nei slyksztiesni, nei blogesni už kitus kurie atejo ir praejo. Mes taipgi jau seniai sakeme ir raszeme kad beveik visi tie “moving pikezeriai” yra niekam verti, ir tik visai nemokytiesiems tinkami. Kiekvienas “moving pikezeris” yra pritaikintas kad dvylikos metu vaikams suprastu. Jeigu kas nori eiti in tokius prastus palinksmimus, kiam sakyti. Musu vaikai dau-tai jau mes mažai ka galime to-giau velniu prisieda ir daugiau visokiu kvarabu iszmoksta ant-tu “moving pikezeriu” negu mes zinome ar norime žinoti. “Moving pikezeriai” Ameri-koje, tai yra paskutinio kurpa-lo pasilinksminimas kaip val-kams taip ir suaugusiems. Mes ten matome ta, ka negalime isz gyvenimo gauti, ir už tai tiek daug žmonių sziandien yra ne-patenkinti savo likimu; mes ne-matome kas uždrausta, ir už tai sziandien tiek daug uždraustu dalyku mes matome ir patys darome; mes ten matome kaip gražiai ir poniskai razbainin-kai gyvena, ir už tai sziandien mes tiek daug razbaininku ir turime.

Nors Rusijos atstovai kelia larma Tautu Sanjungeje ir grasina visus, bet čia nera pavojaus. Didžiausias pavojus nuo Komunistu dabar randasi Europoje.

Komunistai dabar rengiasi visa Czekoslovakijos valdzia paimti. Jie dabar visas augstas ir atsakomingas vietas turi užeme.

Perzija nesutiko nusileisti Rusijai del aliejaus szuliniu ir dabar bijosi kad Komunistai taikosi jai atkarszinti.

Prekybinis ar biznio karas jau paskelbtas tarp Rusijos ir Amerikos. Yra vilties kad Ru-sija susitars ir susitaikins su Amerika kai Uzsienio Ministe-riai susirinks dvidesimtis penkta szio menesio. Bet ta viltis yra labai silpna ir maža.

Italijoje ir Francuzijoje eina tikra kova tarp Komunistu ir tu kurie Komunistams prieszi-

nasi. Francuzijoje Generolas Charles de Gaulle jau prisi-trauke daug partiju prie savės priesz Komunistus. Ir Itali-joje Komunistai mato kad žmo-nes jau ima nuo ju partijos trauktis. Bet abiejuose krasz-tuose darbininku partijos vis remia Komunistus. Jeigu dar-bininku partijos rems tuos Ko-munistus, nei vieno kraszto val-dzia negales atsilaikyti.

Nors Amerika su Anglija szelpia ir remia Graikijos val-dzia, bet abieju krasztu diplo-matai ir karininkai sako kad jeigu kuris krasztas užsipultu ant Graikijos, tai Anglai ir Amerikieciai turetu labai greitai iszsineszti isz Graikijos.

Tie kurie pataria kad Ame-rika po prievarta priverstu So-vietus iszsikraustyti isz Vokie-tijos, pamirszta ar nežino kad mums imtu daugiau negu visa meta pristatyti nors tuzina di-viziju kariuomenes Vokietijo-je, o Sovietai galetu tenai pa-siunsti daugiau negu du szim-tus diviziju savo Raudunosios Armijos in puse tiek laiko.

Mes jaučiamies kad visa tai ka mes turime, mums ir prigiu-li, kad viskas taip turi buti kaip ir yra. Mes taip gyvename ir taip didziuojamies, kad ro-dos mes, szios kartos žmones viska sau pasirupinome, kad mes ir laisve iszsikovojojome ir gera pragyvenima sau insistei-geme. Mes pamirsztame kad vi-sa tai ka mes sziandien turime tai yra musu proteviu, pirmie-ju Amerikieciu mums iszkovo-ta. Jie are ir akiejo, siejo ir pro-cevuoja, o mes tik atejome ant pjuties.

Ozia namie ir ne ragaiszius. Pragyvenimas pabrangs szia žiema ir ateinanti pavasari.

Ateinanti pavasari darbinin-ku unijos pareikalaus didesniu algu darbininkams.

Tam brangumui nematyti nei galo nei kraszto.

Czeverykai labiau pabrangs, nes skura brangsta.

Žmones bedavoja ir skun-dziasi kad viskas taip brangu, bet vistiek eina ir perka ir savo pinigais praleidžia. Vieni perka ant iszmokesczio, kiti imasi isz bankos savo sutauptus pini-gus.

Žmones dabar perkasi daug mažiau drabuziu, nes jiems reikia daug daugiau pinigų dei maisto.

Pirmieji Amerikieciai sun-kiai dirbo, prakaita liejo, are ir akiejo szitame jiems nauja-me kraszte, bet labai mažai ka gavo už visa ta savo kruvina prakaita, ir turejo laisve, ir pa-skyre viena diena in metus del yypatingos maldos ir deka-vones. Szitas maldos ir deka-vones paprotys sziandien jau tik tusz-cias kevalas, tik pratsas pa-megdziojimas tos iszkilmingos ir tikrai szventos dienos.

PLATINKIT!
“SAULE”

Kur Kornines Pypkes Dingo?

ANA diena senis Butkus at-ejo pas mus in ofisa ir atsi-sedo, užsiruke savo sena pras-mirdusia pypke ir pradejo be-davoti. Mes jam gražiai ir man-dagiai pasakeme kad mes esa-me labai užimti, kad reikia sku-bintis jeigu norime “Saule” ant laiko iszleisti. Bet jis nieko nepaisindamas, rodos nei ne-girdedamas musu pasiteisini-mo pradejo savo bedu litanija.

“Žmones sako kad mums rei-kia gero cigaro už penktuka, bet asz sakau, mums reikia ge-ros kornines pypkes už penktu-ka. Visas krasztas po velniais nuejo, kai jau nebegalima nu-sipirkti geros kornines pyp-kes.” Jis net nusispjove ir ge-rai insitruoke dumu isz tos sa-vo prasmirdusios pypkes.

“Dabar galima pirkitis tik tas naujas pypkes kurios pa-szielsziskai brangios ir niekam nevertos,” jis tese toliau.

“Kai per kara visi beginejo ir jieszkojo cigaretu, tai mes pypkoriai taipgi savo bedas tu-rejome, nes nebuvo galima ras-ti geros pypkes. Bet dabar ka-ras užsibaige, o tu pypkiu kaip nera, taip nera.”

Mes norejome nutraukti ir užbaigti ta jo kalba, bet jis mu-su visai nepaise, ir kamuoliu dumu leido in lubas ir in musu akis.

Jis mums moksliszskai pa-aiszino, kodel pypke pipseti yra daug geriau ir sveikiau, ne-gu cigaretas ryti ar cigarus rukorius visas blogybes prary-ja. Ir pypke labai gera ir pa-togi kai žmogus nori rukyti kai lija laukia. Pypkorius tik sa-vo pypke apverczia augsztienin-ka, insikanda ir sau per lietu kamuoliu dumu leidžia in au-drą. O per lietu cigaretas nie-kam nevertas, teipgi ir cigaras kad ir geriausias pasileidžia.

Jis ypatingai pabreže ir vis kelis sykius pakartuoja kaip galima augsztieninka pypke rukyti per lietu, už tai kad, jis sako, kad daug žmonių tankiai ji sustabdo ir jam primena, kad jo pypke augsztieninka.

Butkus pypke cziulpia, jis sako nuo to laiko kada jis nu-stojo papki cziulpes ir už tai jis statosi save pypkoriau mokslin-ciu. Jis sako, kad szios mados pypkes niekam nevertos ir ti-kra sarmata geram papkoriaui tokiās pypalaikes pirkitis ar rukyti. Jeigu Republikonai nori laimeti ateinančius rinki-mus, tai jie gerai ir gudriai pa-darys jeigu visiems pypko-riams prizades sugražinti ta se-nos mados, gerą kornine pypke kuri kasztuoja tik penktuka. Jis sako, jis už ta kandidata balsuos del Prezidento kuris pypkoriaus prizades ta korni-ne pypke.

Butkus toliau bedavojo, kai mes tik pusiau klausydami, vis raszeme ir skubinomes prie “Saules” iszleidimo. Jis sako kad jis buvo per visu sztonis mieste, ir net savo vaiku prasze didesniuose miestuose jam su-jieszkoti nors viena tikra kornine pypke, bet nei jis nei jo vaikai nei vienos nesurado. Vi-sos dabar pagražintos, iszdar-kytos ir iszkraipytos ir pabran-

gintos. Dabar fabrikantai pa-daro kornine pypke ir paskui prilipdo koki ten isz kaulo ar isz kito kokio kvarabo blizgan-ti cibuka ir pareikalauja puse rublio už penktukine kornine pypke.

Iszkrates pelenus isz savo se-nos kornines pypkes staeziai ant grindu, kurias mes ka tik ta ryta buvome iszmazgoje, Butkus moksliszskai kimszo naujo tabako in savo ta liuka ir vis moksliszskaniau tese to-liau, primindamas mums kad buves New York miesto Mayo-ras La Guardia visados ruke kornine pypke; Generolas Mae-Arthur vis turi insikandes di-didele kornine pypke. Paskui jis pradejo visa eile raszytoju iszvardinti kurie ruko, cziulpia ar pipsi kornines pypkes. Isz visu tu priparodiniu jis isz-vede kad protingas žmogus tie-siog turi kornine pypke rukyti, nes, kaip žvis duoda žmogui smegenu, taip kornine pypke duoda žmogui proto.

Ir to nebuvo gana. Jis vel moksliszskai priparode kad visi pypkoriai yra draugai dumuo-se. Jis sako kai jis pamato žmo-gu rukant pypke, jis žino kad tai jau protingas žmogus ir jo draugas. Syki kai jo dukrele Jadvyga pasigyre kad ji susi-tiko su labai geru ir gražiu ka-valieriu, “Boy-Frentu” ir pri-sipažino, kad ji in ji jau insi-mylejus. Butkus neklause ar tas jos kavalierius pareina isz geros szejmynos, ar jis gera darba turi, kaip jis apsieina ar kitu tokiu kvailu klausimu ko-kin tevai vis savo dukrele klaus-ia. Jis tik paklause ar jis ruko pypke. Kai dazinojo kad jis yra pypkorius, jis nuo tos dienos ji jau žentu vadino.

Jeigu kada jus “Saule” ne-gausite in laika, tai žinokite kad gal ir vel tas pypkorius Butkus musu redakcijos ofisus aptemdino su savo kornines pypkes dumais ir musu darba sutrukdino su savo moksliszko-mis pastabomis apie pypkes, pypkorius, ypatingai apie val-dzios apsileidima ir politikie-riu neapsižurejima kad szian-dien negalima rasti tikros kornines pypkes už penktuka.

LAUKE
NAUJO METO
(Tasa Nuo 3 Puslapio)

mai pažinti kas gera, ir kas bloga, auginau tave dorai ant nevidono “grumių,” o kaip po prasarga statau sziandien tau

priesz akis likima tavo amžina atilsis, tevo.

— Zinomas daigtas brangi motin’, kad iszauginai mane už ka tau esmiu daug kaltas. Dora kuria in mane inkvepiai niekad nedaleis man peržengt instaty-mu szventos musu religijos.

Lauke paliove snige, vejas nutyko, dangus iszsiblaive ir galima buvo ant jo matyti bals-gana veida menulio ir dange-i skaiszcziai blizgancziu žvaigz-ducziu.

Motina su sunum prisiartino prie lango, ir pažiurejus in dan-gu tare:

— O jeigu kada-nors, su-nau mano, smarki audra patiks tave gyvenime, Dieve duok, kad taip praeitu, kaip sziaandie-nine sniegiena veikiai praejo; idant laike tokiu andru turet-miai tvirta szventa Tikyba, idant joja jieszkotumiai saugos ir prieglaudos. Jeigu smau ma-no užlaikysi tuos žodžius mano pamokinimu savo duszioja, lai-mingai gyvensi.

— GALAS —

SVETIMOS KALBOS AMERIKOJE

NEW YORK. — New York miesto kolegijos ir universite-tai pranesza kad vis mažiau ir mažiau studentu rupinasi apie svetimas kalbas ir vis mažiau mokiniu nori mokintis sveti-mos kalbos. Jacob Greenberg, mokyklu virszinininkas pranesza kad sziais metais 6,600 mokinu mažiau mokinasi svetimu kal-bu.

O kaip tik dabar yra labai svarbu ir verktinai reikalinga kad Amerikieciai susipažintu su kitomis tautomis. O gerian-sias susipažinimas yra per kal-ba. Politikos ir pramonės klau-simai yra tokie svarbus szian-dien kad mums labai reikia žmonių kurie moka kelias sve-timas kalbas.

Paprastas Amerikietis jaus sziandien tapo toks ponas kad jis sako kad jo doleris visomis kalbomis kalba, ir jeigu jau koks svetimtautis nori su juo susiszneketi, tai tegu jis isz-moksta to dolerio kalba. Mes dabar reikalaujame kad visi kurie czia atvažiuoja greitai iszmoktu kaip Angliszkai kal-leti. Amerikieciai laiko visus kitus už bemokslus ir skarm-lus vien tik už tai, kad jie ne-moka musu kalbos.

Svetimu krasztu žmones turi daugiau proto negu mes ir už tai jie mums nieko nesako už ta musu nusistatyma kad visi turi kalbeti musu kalba kai czia at-važiuoja. Jie mums pataikau-dami, stengiasi iszmokti musu kalba pirm negu czia atvažiuo-ja. Bet tuomi jie pasirodo daug mokytesni negu mes, nes jie ta-

da jau dvi kalbas moka.

Kalta parodo isz ko žmogus yra padarytas. Juo daugiau svetimu kalbų žmogus mokes, juo didesnis jis bus.

“Musu mokyklos Amerikoje jau beveik visai pamirszo apie svetimas kalbas. Net ir musu Lietuviu mokyklose pastumia in kampa savo kalba ir viska veda Anglu kalba!” Szitokia tvarka nera gera, nei moki-niams, nei mokyklai. Mes savo vaikus nuskriaudziame, nedu-dami jiems progos pasinaudoti kitos kalbos turtais!

Vokietis raszytojas Goethe yra pasakes kad tas kuris neži-no svetimu kalbu negali nei sa-vo kalbos, nei suprasti nei in-vertinti.

Musu vaikai augsztenioje mokykloje turetu jau mokintis Francuzu, Lotynu, Italijonu, Ispanu ir Vokieciu kalbos. Jie jau tada turetu gerai žinoti sa-vo Lietuviu kalba. “O dabar tie vaikai nei vieno žodžio nežino tose kalbose, savo Lietuviu kal-bos sarmatinasi ir Anglu kal-bos nežino!” Jeigu sziaandien norime sutikti tikra vargsza bemokslį, tai mums reikia tik nueiti in musu miesto augsztes-niaja mokykla, ir susipažinti su tais musu vaikais studentais, kurie nieko nežino apie sveti-mas kalbas ir mažiau apie savo kalba.

Mums prisimena poezija vie-no musu Lietuvos mokslincio paraszta apie viena Gražia bet Lietuviszka nemokanczia Lie-tuvaite:

LIETUVAITEI
NEMOKANCZIAI
LIETUVISZKAI

Kaip rože pražydus graži,
Maloni kaip vasaros rytas,
Savesp vyru aki verži,
Lyg stebalas koks nematytas.
Žer’ auksu szvenucziai plaukai
Ant tavo jaunosios galvelės;
Melsvutes, kaip lino žiedai,
Žib’ dangumi žiedrios akeles.
Pažiuri in žmogų, — jausmu
Nežemiszku szirdi suszildai,
Užgiedi, net sielai ramu,
Užkalbini, Džiaugsmu pripil-dai.

Ir kaip karalaite tikra,
Tarnu negali suskaityti,
Kaip angelas miela, gera,
Stengiesi vien gera daryti.
Visiems tu brangi dideliai,
Bet man vis brangesne tapai tu,
Nes teviszkej mano gimei,
Firmus czia sapnus sapnavai tu.

Oru kvepavai Lietuvos,
Lietuviszka valgei duonele,
Ir prie motineles savos
Czia augai, kaip sesiu rutele.
Ir broliu nesyki klausta,
Sakei: “Asz Lietuve-Žemaitė.
Tekyla Lietuviu tauta
Ja niekin tik žmones pakvaite.
O miela tu mano mergyt,
Kaip geiscziau tave asz myleti,

Visad tavo balse klausyt,
Vien su tavimi beszneketi
Bet tuszczios svajones, žinau,
Numanymai tavo kitoki;
Tu svetima myh labiau,
Kalbos gi Lietuviu nemoki.

PAMOKINIMAS

Kas ant ko atsiduoda, tai tam Dievas neduoda, taip seno-ves priezodis yra užsihaikes. Ir czia pridureme viena tokia pa-sakaite priliginta prie tojo priezodžio.

Viena karta pasirenge Die-vas su Szv. Petru ant žemes idant persitikryti, ka ten žmo-nys veike ir kaip pasielge. Ka-da ejo keliu, paregejo iszversta vežima su szieniu, o prie jo klupojanti žmogu, kuris turejo su-detas rankas ir melde padeji-mo Dievo, szitoje sunkioje be-doje.

— Tai kokis doras žmoge-lis, tare Szv. Petras. Reikia jam prigelbet Dieve?

— Bet Dievas buvo kitokios nuomones, ir atsake;

— Ne, mano Petrei, kas ne sirupina patis apie tai, kad pri-gelbeti jam, tai ne vertas pagel-bos.

Paliko ji, ir veleri pamate ap-virtusi vežima su szieniu. Važ-nyczia visai stengesi kad ve-žima pakelt.

Pasilejas paszauke: Na, var-dan Dievo pradesiu kelt, gal kaip norint pasiseks.

— Matai Petrai, tare Die-vas, tas žmogus yra teisingas, praszto manes pagelbos, o pats isz visu pajiegu imasi prie dar-bo, kad asz pats už ji nedrečiau tam verta padet, o pasakes tai, pagriebe Dievas ir vežima ir pastate.

Reiketu ir mums apie ta pa-saka neužmirszti.

Ne vienas sako:
“Jeigu pats nedirbeziau,
Tai nieko neturecziau!
Kaip prakaita lieju,
Tai ir turiu.”

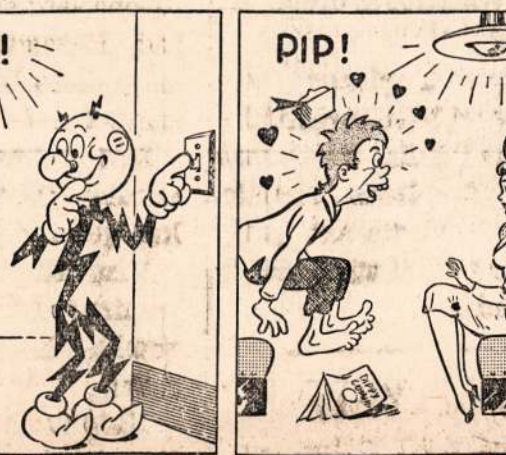
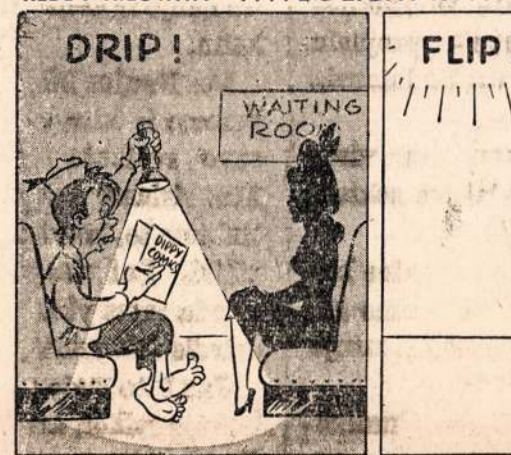
Neužmirszkit atnau-jinti savo prenumerata už laik-raszi “Saule.” Del daugelis laikas jau pasibaige ir apie tai praneszeme! Bizni be pinigų sunku varyti, ypatingai laik-raszcio, kuris sureikalauja kohna doleri. ACZIU!

“Saules” Redyste.

Pirkie U. S. Bonus

SIENINIAI
KALENDORIAI
1948 M.
15 colių pločio x 23 3/4 col. ilgio, Po 35c, arba 4 už \$1
Adresas:
SAULE PUBLISHING CO.,
MAHANOY CITY, PA. U.S.A.

REDDY KILOWATT De-LIGHT-ful

PENNSYLVANIA POWER & LIGHT COMPANY

Lauke Naujo Meto

TYLA viespačio kambaryje naszles, nors tai buvo paskutine diena metu. Sniegas lauke krito, nei milijonai plesztakiu, uzklodamas baltu, minkstu kauru žeme ulyezias vieno isz didesniu miestu musu szalies. Lauke taipgi, apart bujojancio ir dukstancio viesulo, buvo ramu; nebuvo galima iszgirsti ant ulyezios nei atbalsiu zingsniu, nei klebejimo ratu vežimo, nes visi szlandien sziltuose kambaryuose sedito laukdami Naujo Meto! Lauke jo ne visi vienaip, kadangi zinoma visiem jog nera lygybes ant szio musu pasaulio. Tureziai lauke linksmi su muzika, gerdami vynus ir kitus brangius, skanius gerymus, valgindami skanias valgius, arba linksmi besibovydami ir besiszekdami su savo prieteliais ir draugais, kuomet vargingas praszczokelis nekarta pusalkanas, sededamas savo szaltame butelyje, lauke Naujo Meto didziausioj liudnastyj pagrimzdes, ramindamas save vien vilczia geresniu laiku; jis lauke Naujo Meto tik vien su mintimis ka atnesz jam ateinantis metas, ka suteiks, ar didesni varga, ar koki džiaugsmą ir palengvinimą jo sunkaus buvio.

Naszle sededama kambaryje visai be žiburio, žiurejo pro langą laukan, prisižiurinedama in žaisle vejo, kuris žaisties krintanciomis snaigalomis, iszskydamas jas in visas szalies, kartas nuo karto, susukes sukuri isz ju, metydamas in langą prie kurio sedito pagrimzds mintyse moteriszke.

Po valandai atkreipe akis ant kabanezio ant sienos laikrodžio, o iszvydus prie puolančios ant jo isz lanko pro langą ulyezinio žiburio szviesos žymeli valandos atsiduso. Turbut, lauke ko ateinant. Kogi buvo nuludus, jiegu žiurint in jos apsisteisima ir apszvelgus po kambari nemotome visai jokio neiszteklaus, o priesziugai, visur galima buvo matyti turtinguma ir isztekliu. Kambaryje buvo smagi szila, žiburys ne žibejo, visai ne isz priezasties neiszteklaus, kadangi ant vidurio palubia kabojo puiki lempa, ant sienu kabo daug paveikslu Szventuju puikiuose apdarose, stalai, kedės, szepos ir visi reikalingi, daiktai dailaus darbo ir brangus, vienok tuose puikiuose namuose nematyti szlandien visai linksmumo, o kokia taisyza liudnasty apsigyvenus ezia buvo. Ta prileidinejima musu patikrineja liudnumas ir gilus užsimanstitijimas, matomas ant iszbalusio veido moteriszkes. Veidas moteriszkes buvo jau peržydejas, plaukai ant galvos jau buvo sumarginti žilais, kakta jau suraukszleta liudyjo, kad moteriszke savo gyvenime praleido daug rupesciu, skausmu ir kancziu.

Buvo ji kaip jau minejan naszle nuo daug metu, nes vyras jos turtingas savininkas ukiu atsisveikino ja ir visu szio pasauliu jau senei, palikes ja naszlaite pacziamė jos pražydejime amžiaus. Isz trejato vaiku pasiliko jai tik vienas sunelis, kuris buvo vienatiniu jos džiaugsmu ir vilezia. Mirus vyrui, ji pardave uke, o pati sugryzo in namus savo tevo, naszlio, kuris ja prieme maloniai. Motina jos pasimire jau senei, nes ji vos atminti ja sau galejo, bet tevas pasilikes iki szio laikui naszliu, visai ne atveso meilei link savo dukters. Tevas buvo jaivisados malonus, todėl joku rupesciu tureti negalejo, bet kasgi iszinteligentiniu žmonių paskutinej dienoj metu neturi ant savės pedsakiu praeito gyvenimo, kas nedatirista in spudzio, kam nematomi buna paveikslai praeities, bet galva nepraslinkineja invariausios mintys! Sztai metas baigiasi, praeina ir jau daugiau nesugryžias! Praeina metas po metų, net ant galo ir gyvenimo pabaiga ateina.

Taip lygiai ir musu naszle sededama szlandien pati viena mintyse savo apibego visa savo praeiti, kuri turbut tikrai mešeszeli net ant jos szlandieninio gyvenimo. Stengesi ir ateiti atspti, o visos jos mintys sukinosi tik aplink viena spunga, aplink laime vienatinio sunaus, visos jos vilties ir gerejimosi! “O, kad jis butu laimingesniu, negu jo, amžina atlisi, tevas!” Iki sziuo laik suteike jai jis džiaugsmą ir smagumą: buvo sveikas, budrus, gražus, linksmas, mokinosi gerai, buvo pajieglus protiszcai, kadangi turedamas vo asztuoniolika metu, o buvo pirmu mokytniu vietinej gimnazijoje, o ant Velyku jau ketina sudeti egzamina isz gimnazijalszko mokslo. Ka Vaclovas užmane pradeti, baiges gimnazija, da patsai neziunojo, nes ant užklauso motinos ir tevuko, atsakinejo jog da viso to dalyko gerai neapsvarste.

— Duok Dieve, tare moteriszke sudedama rankas, kaip prie maldos, idant jis apsirinktu tiksli, kuris suteiktu jam laime ir atnesztu nanda tautai ir Dievui.

Taip jam manstijant apie sunu ir bekalbant, durys atsivere ir in kambari smarkiai inejo sunus jos Vaclovas.

— Labas vakaras! Suskambejo skardus balsas jaunikaiczio. Ogi kodėl tai mamytė taip patamsei sedi? Tas tikrai, gal suteikinejo mamai liudnas mintis, o juk szlandien diena szvento Silvestro, todėl prider metus baigt linksmi.

Taip jam bekalbant lempa kabanti po palubia pražibejo, o aiszki szviesa apszvietė kambari ir patogų paveikslą jaunikaiczio. Isz tokio sunaus galejo didžioutis ir geretis kiekviena motina!

Vaclovas buvo augszto, o nors laibo, bet stipraus patogaus liemenio. Veidas inteligentiszkas panaszus in motinos veida, tik ka akyse negalema buvo matyti tos liudnasties, kokia blizgejo motinos akyse, jo

rių pasilikti daktaru. Manau, kad negali nieks tiek gero padaryti kencziantiems žmonėms, kiek daktaras, kuris isztikro savo pasiszventimo skubinasi neszt pagelba. Taigi ir asz nutariau paszvest savo darbus to skyriaus labui. Ka-gi sakai motin? ant to?

— Džiaugiuosiu labai, matydama jog geidi eiti doros kelio, jog apsirinkai labdaringa gyvenima. Buti gydintojumi isz pasiszventimo, labai tai gražus užmanymas. Labai asz atbojau to, idant neužmanytumai pasilikti kareiviu, idant atsiekt kokia augsztesnia stoti. Tarnaujant ciosoriui ne musu tautos ir tikejimo, nieko gero negaletumai padaryti savo tautai ir tikiybai, kuria, rasi, da ir pamestumai, del svietiszkos laimes ir smaguminiu gyvenimo. Kariuomenej žmogus greitai isztvirksta ir pasileidžia ant

— Taip, mokinausi drauge su Slivinskiu, atsake Vaclovas bucziuodamas ranka motinos. Dabarties priesz egzaminus reispudzio, kam nematomi buna paveikslai praeities, bet galva nepraslinkineja invariausios mintys! Sztai metas baigiasi, praeina ir jau daugiau nesugryžias! Praeina metas po metų, net ant galo ir gyvenimo pabaiga ateina.

— Ar turi tvirta vilti? — Turiu! Apie iszdavima egzaminu visai neabejoju, o atlikes ji busiu užganedintas. Tuomet nauja pradesių gyvenima.

Tai tares prisiartino prie lango, pažiurejo pro ji laukan ir pridure užsimanstitjes: — Tuomet pradesių kova, kuri užibaigs drauge su mano gyvenimu.

— Žmogus kiekvienas savo gyvenime nuolatai kovoja, o tuo labiaus gyvenant tokiose sanlygose, kaip mes szlandien, kiekvienas privalo kovoti. Tikiosiu kad tu sunau mano pribagstysi sunkenybiu tos nuolatines kovos, kovosi narsiai ir busi naudingi Dievui ir tautai. Kalbejo motina su jaunsiumu ir saldyba in sunu.

— Taip. Kovoj žmogus isztitobulina gerai, iszvysto savo pajiegas suteiktas jam nuo Dievo ir pastoja žmogumi naudingu. Žinau, mano mylima motinele jog sediti sau ramiai rankas sudejas, niekados negaleczian, kadangi tas visai nesutinka su mano pobudžiu. Kada dabar vakare eja namo, praeidamas pro bažnyczia atejo man ant mineziu kad privalumas Krikszczionies liepia padekavoti Dievui szlandien už lamingai praleista metą. Todel ir nuejau in bažnyczia; tamsa ir tyła joje pažadino mano dusioje maldinguma, tuo labiaus kada apmanstinet pradejau savo praeiti ir ateiti. Taigi perstaczian Dievui savo dalykus in užmanymus praszzydamos Jo, idant Jis parodytu man ka turiu iszsirinkti, idant ateinantis mano gyvenimas butu naudingi žmoneis ir mielas Dievui.

— Na, ir koki-gi skyrui žmonių apsirinkai? Kuomi užmanai pasilikti? Užklause motina, pažiurejus in ji temingai. Vaclovas linktelejo su galva ant zenklo, jog apsakys, o po tam prislinko kede prie motinos, atsisedo ir atsiliepe: — Tu, motinele, visu pirmiausia mane numylejai todėl visupirmiausiai ir asz privalau tau savo szirdi atidaryti. Nenoriu visai sleptis nuo tavės su savo užmanymais, kadangi viliosiu jog tie mano užmanymai ir tau patiksias. Sztai no-

riedu pasilikti daktaru. Manau, kad negali nieks tiek gero padaryti kencziantiems žmonėms, kiek daktaras, kuris isztikro savo pasiszventimo skubinasi neszt pagelba. Taigi ir asz nutariau paszvest savo darbus to skyriaus labui. Ka-gi sakai motin? ant to?

— Džiaugiuosiu labai, matydama jog geidi eiti doros kelio, jog apsirinkai labdaringa gyvenima. Buti gydintojumi isz pasiszventimo, labai tai gražus užmanymas. Labai asz atbojau to, idant neužmanytumai pasilikti kareiviu, idant atsiekt kokia augsztesnia stoti. Tarnaujant ciosoriui ne musu tautos ir tikejimo, nieko gero negaletumai padaryti savo tautai ir tikiybai, kuria, rasi, da ir pamestumai, del svietiszkos laimes ir smaguminiu gyvenimo. Kariuomenej žmogus greitai isztvirksta ir pasileidžia ant

BALTRUVIENE

Kad ji galas, Tas mano kumas, Pasidare tikras niekas, Da nesugryzo isz savo Kaledu keliones, Man paliko vela savo baladones, Tai ir pradedu: Nors artinasi Naujas Metelis, Bet ka daryt, Turiu po svieta lakstyt, Motereles, tiktai jus szlandien, Ant manes nepykit, Ka asz kalbesiu, Praszau paklausykit. Matote mane, jog jau sena, Tai meluoti man nevale. Vyrai patys in mane raso, Baltruviene kožnas prisiumsti praszto, Kad szvarumus asz pamatytau, Pagaminta virala paragautau. Žinote “Saule” visiems szvieczia, Tai ir mane visur kvieczia, Žinia gavus, turiu klausyti, Po miestus ir miestelius lakstyt. Nes jeigu to nedabotau, Tai ir nevalgytau. Kada jauna asz buvau, Sunkiai taipgi nedevejau, Vyra gera tada turejau, Su juom meilei pasikalbejau, Pasamde taipgi ir nameli, Užauginome mes gera vaikeli. Mano szirdeles jus klausykite, Kaip mokyšiu, taip darykit, Vyra tikra savo mylekit, Su svetimais trumpai kalbekit, Namelius savo szvariai laikykite, Vaikelius dorai gyventi mokykite,

Dievulei mylekit, ir Jo bijokit Girtuokliu niekad nepristokit. Kada svetima priimate ant gyvenimo, Jeigu buna paczedus, Nepavydekite, Jai iszlaidus, tai ir tylekite. Mano lelijes, jus prigimimas, Man yra labai gerai zinomas, Paprate esate vyrus teisti. Ir tankiai labai supyksite, Už tai man vyrai ir raso, Kad jus pabartau, praszto, Tiligramus labai storus, O ir žodžius nemalonius, Bet asz visko svetiu negarsinu, Kaip galedama jus mokinu, Katra jau bausmes verta, Tai toji turi buti pabarta. Mes dvieje “Saulei” tarnaujam, Papirkimo nuo nieko nereikalaujam, Asz suprantu namu darbus, Taradaika biznius ir uredus, Su asztriu tiligramu gauname roda, Jai netikus butu kalba, Tai siuncziamė in gurba, Keletą da turime peržiureti, Ant praszymo visiems atsakinėti. Turime myleti mes visus, Kaip motereles, taip ir vyrus, Su visais teisingai kalbetis, Kada pareina ir galetis. Žinome kasbuvo kalcziausia, Jievute buvo pirmiausia, Dabar visus mus kaltina, Su darbais sunkiais vargina. Moteriukes, mes Dievuli perpraszysim, Visos senatveje gražiai numirsim, Po mircziai danguje gyvensim, Gal kada geriaus sulauksimė. Da daugiau velijimu kalbetau, Kad laikot turetau, Girdet tiliponas skambina, Gal ant rodos senis Taradaika vadina, O ir vietos jau neturiu, Ant to ir užbaigsiu.

Laimingu Nauju Metu Visiems!

nedoros kelio. Turi buti isztikimam tam, kas persekioja musu tautyste ir tikejima, kas žudo musu brangia tevuciu kalba, nes nori paverst mus in kocius jau kociu patsai esti, o ar kareivis jo gali ginti ta, turedamas buti valdžiai isztikimu? — O, tegul motina veltui nesirupina? Tare nusijuokes Vaclovas. Kareivyste visai man nepatinka o todel nepatinka, kad ir mano tokios, pat pažvelgos, kaip ir tavo, motinele.

— Labai džiaugiuosiu, o net ir dekaivoju Dievui, kad in kvepe in tave mano sunau tas gražias mintis, dekaivoju ir tau, mano vaikeli, jog suteiki man smaguma ir pasaldini liudna ir sunku mano gyvenima. Szlandien, kada jau esi iszsvivstes visiszcai protiszcai, apsakysiu savo praeiti, o tada patyrsi kodel liudnos akimis žiurau in svieta keno tai szszzelis temdo

linksmuma ant veido mano tuomet kuomet nekencziu joku kartybiu, joku sunkinybiu gyvenimo, kuomet prideretu man džiaugtis ir linksmitis, turint tave, gera, visame reiszkime to žodžio, sunu.

Sunus su sanjausmu pažiurejo in motina, kuri atkvepus, kalbejo toliaus.

— Dabar bent toji liudnasty mano susimažins, tas praeities szszzelis nebus man taip baisiu, kuomet patyriau apie tavo tikla gyvenimo. A. a. tevas tavo buvo taipgi oficierium bet tas buvo priezastim jo smerties ir daugelio nelaimiu, todėl tai drebedavau isz baimes pamanstijus, kad gal ir tau užsinores buti kareiviu, idant toje tarnystoje jieszkoti laimes. Tevas tavo turejo didele ukia palikta tevo, bet turedamas norą pasilikti oficieriu pasidave in kariuomene, o atlikes prigulinezia tarnysta iszdave egzamina oficieriszka, kuomi didele džiaugesi ir nutare niekad kareivystes nepamesti. Bet netrukus persitikrino, jog tai kajera nuo laimes prigulinti, kad neturintis laimes atsiekti vyresnybe da augsztesne ne gali. Todel pamete kareivyste ir sugryzo ant savo ukes.

Susipažinus man su juo netrukus susijungeva. Dievas apdovanojo mus dvejatu vaikeliu suneliu ir dukrelia, kuriu tu ne pažinai visai, nes vel juos Dievas nuo mus atsieme.

Viena meta buvau iszvažiavus atlinkyti savo teva, kada gaunu telegrama nuo tavo tevo, idant kuoveikiausiai sugryszcziau namon.

Persigandau labai, ir tuojaus gryžau; pasitiko jis mane iszbales, nuliudes ir greitai pasekes, kad iszvydus ji vos pažinau. Atitokius man isz dideles iszgasties, apsake jis man, kad su reikalais turejas važiuot in miesta, kame suejas savo senus draugus kareivius, nuejo su jais ant “stiklelio.” Vienas isz ju pradejo szposais žeast teva, o jis gindamas savo garbe, atsake jam idant mestu szalin tuos savo szposus, bet anas vieton pripažint tevui tavo teisybe, iszszauke ant mirtines grumes. Tevas nenoredamas suterszt savo vardo garbes, noroms, nenoroms prieme iszvadinama. Atitokes ir apsvarstes dalyka, suprato kad labai blogai padare, priimdamas iszvadinama prieszo, kadangi to uždraudžia musu religija kad net jokios skriaudos savo artimui daryti negalima, o tuo labiaus zudyti žmogų, didele nuodeme! Bet kagi gelbes pajautimai doriszki, jeigu pajautimas žmonių augsztesnes luomos savos garbes daug galingesnis; ji ir tavo teva priverte neatszauke priemimo, o tacziaus pražuti, negu vardo garbes suterszti savo baigsztumu. Tevas, kaip užrustintas turejo pirmyste szovime. Budamas vienok doru žmogum, paveidzingu Krikszczioniu, nusprende taip taintint szvi, idant priesza tik lengvai sužeast. Nelaimė! Ar tai isz prie-

zasties susijudinimo, ar isz kitokios priezasties ranka sudrebejo ir szuvis pataike prieszui in paczia krutine.

— Czia moteriszke ant valandos nutilo, stengdamasi iszventgt susijudinimo, o sunus tuomet žiurejo in žeme, slepdamas nuo motinos aszaras, kuriuos aptemde jam akis. Motina atsidus kalbejo toliaus: — Nelaimingas mano vyras atjaute visa savo kalte. Užmūszė žmogų, ateme vyra nuo moteriszkes ir teva nuo vaikų, globeja ir maitintoja šeiminios. Tos mintys ji kankino ne iszpasakytina.

— Biednas nelaimingas tevas! Pertrauke sunus, pažiurejes in motina, tartum tais žodžiais noredamas ja suraminti. — Taip! Norejam ji suraminti, bet mano pasistengimai buvo bevaisingi. Dievas tik žino, ar nedagian asz kenczian, negu jis, vienok neiszreiszkinejau to jam, o kantriai slepdama savo kanczias stengiausi sielvartaujanti suraminti. Ties daryste nubande teva neskaudžiai nes tik puse metu turejo tvirtineje iszbuti. Ir tiesdaryste nerado ji dideliai kaltu, bet jis savo kaltino labai ir nuraminti kirmino sanžines jo negalejo niekas. Kada po atlikimui bausmes sugryzo namon buvo taip pasenes, kad nieks nepdsakytu, joge tai jis. Ne žinimas sanžines, nei kiti grauze ne tik jo duszia, bet kino ir visa organizma. Ne atlikinejo iszpazinczias, jog niekad nepamanstijo, jo baisi nuodeme sudildinta, jog Dievas jam atleido, kadangi likimas naszles in vaiku užnuszto per ji nedaleido jam pamirszti tos. Nors su mano daleidimu atidave jiems pusia savo dailgu, idant gelbeti moteri ir vaikus nuo vargo, rambes duszios neatrado. Kada po tam Dievas ateme nuo musu dvejata vaikelii, palaikinejo tai už bausme Dievo in nusimine visai. Nors pati taipgi kaipp motina, ir isz tos priezasties kenczian neapsakoma skausma szirdy, vienok nepalioviau raminti paliugusi vyra ir pridavineti jam vilties; stengiausi visom savo pajiegom saldinti jam jaunsus jo szirdies, stengiausi suteikineti jam smogesio.

— Ak kiek tai tu motinele iszkentei? Tare sunus, kaipgi daturejai ta viska? — Taip, mano vaikeli, iszkenczian daug, kad da turejam, tai tik vien tam kabanezian ant sienos abrozui Motinos Dievo, patieszytojo kenczianuju turin dekaivoti, kadangi pati jieszkiojau smogesio ir suraminimo karsztoje maldoje. Ji mane, suramindavo. Ji man pridodavo stiprybes kentejimuose ir kantrybes sunkenybes gyvenimo. Tevas vienok neitgai gyveno, nes kaip sakiau iszmetinejimas sanžines naikino ir jo organizma. Likai tada man tik tu vienas, vienatine mano viltis. Nusprendžian iszaugint tave taip, idant mokeru-

zasties susijudinimo, ar isz kitokios priezasties ranka sudrebejo ir szuvis pataike prieszui in paczia krutine.

— Czia moteriszke ant valandos nutilo, stengdamasi iszventgt susijudinimo, o sunus tuomet žiurejo in žeme, slepdamas nuo motinos aszaras, kuriuos aptemde jam akis. Motina atsidus kalbejo toliaus:

— Nelaimingas mano vyras atjaute visa savo kalte. Užmūszė žmogų, ateme vyra nuo moteriszkes ir teva nuo vaikų, globeja ir maitintoja šeiminios. Tos mintys ji kankino ne iszpasakytina.

— Biednas nelaimingas tevas! Pertrauke sunus, pažiurejes in motina, tartum tais žodžiais noredamas ja suraminti.

— Taip! Norejam ji suraminti, bet mano pasistengimai buvo bevaisingi. Dievas tik žino, ar nedagian asz kenczian, negu jis, vienok neiszreiszkinejau to jam, o kantriai slepdama savo kanczias stengiausi sielvartaujanti suraminti. Ties daryste nubande teva neskaudžiai nes tik puse metu turejo tvirtineje iszbuti. Ir tiesdaryste nerado ji dideliai kaltu, bet jis savo kaltino labai ir nuraminti kirmino sanžines jo negalejo niekas. Kada po atlikimui bausmes sugryzo namon buvo taip pasenes, kad nieks nepdsakytu, joge tai jis. Ne žinimas sanžines, nei kiti grauze ne tik jo duszia, bet kino ir visa organizma. Ne atlikinejo iszpazinczias, jog niekad nepamanstijo, jo baisi nuodeme sudildinta, jog Dievas jam atleido, kadangi likimas naszles in vaiku užnuszto per ji nedaleido jam pamirszti tos. Nors su mano daleidimu atidave jiems pusia savo dailgu, idant gelbeti moteri ir vaikus nuo vargo, rambes duszios neatrado. Kada po tam Dievas ateme nuo musu dvejata vaikelii, palaikinejo tai už bausme Dievo in nusimine visai. Nors pati taipgi kaipp motina, ir isz tos priezasties kenczian neapsakoma skausma szirdy, vienok nepalioviau raminti paliugusi vyra ir pridavineti jam vilties; stengiausi visom savo pajiegom saldinti jam jaunsus jo szirdies, stengiausi suteikineti jam smogesio.

— Ak kiek tai tu motinele iszkentei? Tare sunus, kaipgi daturejai ta viska? — Taip, mano vaikeli, iszkenczian daug, kad da turejam, tai tik vien tam kabanezian ant sienos abrozui Motinos Dievo, patieszytojo kenczianuju turin dekaivoti, kadangi pati jieszkiojau smogesio ir suraminimo karsztoje maldoje. Ji mane, suramindavo. Ji man pridodavo stiprybes kentejimuose ir kantrybes sunkenybes gyvenimo. Tevas vienok neitgai gyveno, nes kaip sakiau iszmetinejimas sanžines naikino ir jo organizma. Likai tada man tik tu vienas, vienatine mano viltis. Nusprendžian iszaugint tave taip, idant mokeru-

zasties susijudinimo, ar isz kitokios priezasties ranka sudrebejo ir szuvis pataike prieszui in paczia krutine.

— Czia moteriszke ant valandos nutilo, stengdamasi iszventgt susijudinimo, o sunus tuomet žiurejo in žeme, slepdamas nuo motinos aszaras, kuriuos aptemde jam akis. Motina atsidus kalbejo toliaus:

— Nelaimingas mano vyras atjaute visa savo kalte. Užmūszė žmogų, ateme vyra nuo moteriszkes ir teva nuo vaikų, globeja ir maitintoja šeiminios. Tos mintys ji kankino ne iszpasakytina.

— Biednas nelaimingas tevas! Pertrauke sunus, pažiurejes in motina, tartum tais žodžiais noredamas ja suraminti.

— Taip! Norejam ji suraminti, bet mano pasistengimai buvo bevaisingi. Dievas tik žino, ar nedagian asz kenczian, negu jis, vienok neiszreiszkinejau to jam, o kantriai slepdama savo kanczias stengiausi sielvartaujanti suraminti. Ties daryste nubande teva neskaudžiai nes tik puse metu turejo tvirtineje iszbuti. Ir tiesdaryste nerado ji dideliai kaltu, bet jis savo kaltino labai ir nuraminti kirmino sanžines jo negalejo niekas. Kada po atlikimui bausmes sugryzo namon buvo taip pasenes, kad nieks nepdsakytu, joge tai jis. Ne žinimas sanžines, nei kiti grauze ne tik jo duszia, bet kino ir visa organizma. Ne atlikinejo iszpazinczias, jog niekad nepamanstijo, jo baisi nuodeme sudildinta, jog Dievas jam atleido, kadangi likimas naszles in vaiku užnuszto per ji nedaleido jam pamirszti tos. Nors su mano daleidimu atidave jiems pusia savo dailgu, idant gelbeti moteri ir vaikus nuo vargo, rambes duszios neatrado. Kada po tam Dievas ateme nuo musu dvejata vaikelii, palaikinejo tai už bausme Dievo in nusimine visai. Nors pati taipgi kaipp motina, ir isz tos priezasties kenczian neapsakoma skausma szirdy, vienok nepalioviau raminti paliugusi vyra ir pridavineti jam vilties; stengiausi visom savo pajiegom saldinti jam jaunsus jo szirdies, stengiausi suteikineti jam smogesio.

— Ak kiek tai tu motinele iszkentei? Tare sunus, kaipgi daturejai ta viska? — Taip, mano vaikeli, iszkenczian daug, kad da turejam, tai tik vien tam kabanezian ant sienos abrozui Motinos Dievo, patieszytojo kenczianuju turin dekaivoti, kadangi pati jieszkiojau smogesio ir suraminimo karsztoje maldoje. Ji mane, suramindavo. Ji man pridodavo stiprybes kentejimuose ir kantrybes sunkenybes gyvenimo. Tevas vienok neitgai gyveno, nes kaip sakiau iszmetinejimas sanžines naikino ir jo organizma. Likai tada man tik tu vienas, vienatine mano viltis. Nusprendžian iszaugint tave taip, idant mokeru-

(Tasa Ant 2 puslapio)

1948 JANUARY 1948						
SUN	MON	TUE	WED	THUR	FRI	SAT
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

1948 FEBRUARY 1948						
SUN	MON	TUE	WED	THUR	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29						

1943		MARCH					1948	
SUN	MON	TUE	WED	THUR	FRI	SAT		
	1	2	3	4	5	6		
7	8	9	10	11	12	13		
14	15	16	17	18	19	20		
21	22	23	24	25	26	27		
28	29	30	31					

1948		APRIL				1948	
SUN	MON	TUE	WED	THUR	FRI	SAT	
				1	2	3	
4	5	6	7	8	9	10	
11	12	13	14	15	16	17	
18	19	20	21	22	23	24	
25	26	27	28	29	30		

1948		MAY					1948	
SUN	MON	TUE	WED	THUR	FRI	SAT		
						1		
2	3	4	5	6	7	8		
9	10	11	12	13	14	15		
16	17	18	19	20	21	22		
23	24	25	26	27	28	29		
30	31							

1948		JUNE				1948	
SUN	MON	TUE	WED	THUR	FRI	SAT	
		1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12	
13	14	15	16	17	18	19	
20	21	22	23	24	25	26	
27	28	29	30				

LINKSMU IR LAIMINGU NAUJU METU VISIEMS!

1948		JULY					1948	
SUN	MON	TUE	WED	THUR	FRI	SAT		
				1	2	3		
4	5	6	7	8	9	10		
11	12	13	14	15	16	17		
18	19	20	21	22	23	24		
25	26	27	28	29	30	31		

1948		AUGUST					1948	
SUN	MON	TUE	WED	THUR	FRI	SAT		
1	2	3	4	5	6	7		
8	9	10	11	12	13	14		
15	16	17	18	19	20	21		
22	23	24	25	26	27	28		
29	30	31						

1948 SEPTEMBER 1948						
SUN	MON	TUE	WED	THUR	FRI	SAT
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

1948 OCTOBER 194						
SUN	MON	TUE	WED	THUR	FRI	SAT
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24 31	25	26	27	28	29	30

1948 NOVEMBER 1948						
SUN	MON	TUE	WED	THUR	FRI	SAT
☾	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				☾

1948 DECEMBER 1948						
SUN	MON	TUE	WED	THUR	FRI	SAT
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

imos Vietines

Dabar lauksime Nauju Metu! Ketverge Nanji Metai! „Visiems musu skaitytojams, mes linkime Laimingu Nauju Metu!”

Taipgi, veliname jums sulaukiamai Nauju Metu, idant Dievas jus užlaikytu visus sveikatoje ir kad sulauktumet sveiki ateinančio meto!

Ketverge Sv. Misijos Szvento Juozapo bažnyčioje atsibus: 7, 8 ir 9 valanda ryte.

„Saules” Redakcijos ofisas bus uždarytas visa diena per Naujus Metus.

Nesziotojai laikraszeio „Saules” geidžia isreiksšti szirdinga acziu visiems skaitytojams už atminti su pinigiska dovanelia ant Kaledu, bet nekurie užmirszo apdovanoti tuos nesziotojus laikraszeio, kurie laike visokio oro, lietaus ir szalcio atnesza jums laikraszti in namus. Neužmirszkite juos apdovanoti jer Naujus Metus. Acziu!

Rusnaku Kaledos atsilbus Serejoj, Sausio, January 7-ta diena.

Utarinke pripuola Sv. Sabino Vyskupo.

Serejoj Sv. Selvestro.

Ketverge Nauju Metai, 1948, taipgi pirma diena Sausio (Jan.), menesis paszvenstas ant garbes Szvento Kudikelio

L. TRASKAUSKAS

LIETUVISZKAS GRABORIUS
Laidoja Kunus Numirelin.
Pasamdo Automobilius Del
Laidotuviu, Kriksztiniu.
Vestuviu Ir Kitokiams
Reikalams

535 WEST CENTRE STREET
Telefonas Nr. 78
MAHANAY CITY, PENNA.

V. Jezaus.

Petnyezioj Sv. Stepono Oktavo, pasninkas.

Subatoj Szventos Genovaites; taipgi ta diena 1794 metuose invyko treczias Lenkijos ir Lietuvos valstybes padalinimas.

Kita sanvaite: Nedelioj pripuola Szvenciausias Jezaus Vardo; Panedelyje Szvento Si-meono; Utarninke Trys Karaliai; Serejoj Sv. Lucijono, taipgi Rusnaku Kaledos; Ketverge Sv. Apolinario; Petnyezioj SS. Juliano ir Basilio; Subatoj Sv. Vilio.

Shenandoah, Pa. — Ponina A. Kondraviczienė, Wm. Penna ana diena kada ejo in darba in Locust Mt. ligonbute, puole ant ledo ir suzeide sau kaira ranka. Gydosi namie.

Serejos rytą, Gruodžio 24-ta diena, sena gyventoja Karolina Klemaviczienė, nuo 24½ W. Cherry Uly., likos surasta negyva savo miegkambarėje per savo sunu Jona. Velione pribuvo isz Lietuvos daugelis metu atgal in Shenadoryje. Josios vyras Martynas mire kele-ta metu atgal. Prigulejo prie Szvento Jurgio parapijos. Laidotuves invyko Subatoj isz J. A. Oravitz koplyczios 635—637 E. Centre Uly., su apeigomis Szvento Jurgio bažnyčioje 9-ta valanda ryte, ir palaidota in parapijos kapines. Paliko dvi dukters, ponios: Amelija Saviskiene ir Zofija Malinauskienė isz Philadelphia, Pa., ir sunu Jona namie. Taipgi 14 anukus ir 11 pro-anukus.

Minersville, Pa. — Veronika, mylima pati Jono Ambrazaviczio, staiga numire Warne ligonbute Pottsvilles mieste. Velione numire nuo szirdies ligos. Gime Lietuvoj ir atvyko in czionais 30 metu atgal. Prigulejo prie Szvento Pranciszkaus parapijos. Paliko dideliame nu-

lindime savo vyra Jona, penkis dukters ir tris sunus.

Kingston, Pa. — Senas gyventojas Jonas Kundreckas, 77 metu amžiaus nuo 68 Pringle Uly., numire Gruodžio 17-ta d., pirma valanda po pietu, pas savo sunu Kuniga J. C. Kundrecko, Luzerneje. Velionis atvyko isz Lietuvos 57 metai atgal in Luzerneje, o apie 30 metu veliaus persikele in Kingstona. Laidotuves invyko Gruodžio 20-ta diena isz Betz koplyczios, 568 Bennett Uly., Luzerne, Pa., su apiegomis Sv. Onos bažnyčioje ir palaidotas in parapijos kapines.

Girardville, Pa. — Sv. Vincento parapijos vaikucziai susilauke Kaledu Dieduko kuris visiems inteike gražias dovanelas. Kaledu Diedukas atvažio isz Frackville. Szvento Vincento parapijos bažnyczios tvarka per Kaledas buvo graži ir visiems patinkama. Kolekta buvo didžiausia, kuria ta parapija da turejo. Jaunas vikaras, Kun. J. Bagdonas visiems Kaledu upa sukele ar sudare su savo gražiais ir budingais pamokslais. Parapijiecziai, mokyklos vaikai, sodalietes ir kitos draugystes kaip ir pavieniai žmones daug dovanu per Kaledas suteike savo kunigams. Sv. Vincento parapijos žmones dabar rengiasi prie savo metines vakarienes. Szita vakariene jau yra po visa apylinke pragarsejus ir visi laukia tos dienos, nes visi sako kad Girardvilles žmones yra vaiszingiausi ir per ju vakarienes ar balius, visi labai gerai pasilinksmina. Vakariene invyks paskutine Nedele ateinančio menesio. Veliau daugiau paraszysime apie ta ateinant baliu, kuri rengia naujas vikaras Kunigas Jeronimas Bagdonas, kuris moka kaip gerai ir sumaniai visus pritraukti.

VIESULA PHILIPPINUOSE

MANILA. — Baisi viesula užklupo Philippinu gyventojus ir apsupo visa kraszta. Penkios deszimts szeszi jau dabar surasti negyvi ir daug kitu negalima visai surasti. Keturiuos-deszimts szeszi dingo ar žuvo ant laivo Kina, kuris nuskendo prie Samar uosto.

Daug sztoru ir namu buvo sugranta ar sunaikinta. Prezidentas Roxas paskelbe nedarbo diena kad visi galetu kitiems padeti ir nelaimingus iszgelbeti. Tie kurie apie tokius dalykus žino sako kad szitos viesulos buvo didesnes ir basesnes negu visos viesulos per dvidezimts devynis metus. Daug laivu toje apylinkeje buvo sudaužyti ar paskandyti, ir visi susiekimai tenai buvo nutraukti. Viesula atejo isz mariu, ir spejama kad ji vel grys in mares. Už tai visi laivai buvo perspejami ant mariu, plaukti in uostus ar traukti in mariu gilumas kad jie nebutu arti kranto.

MEDŽIOTOJAS DINGO

SOUDERTON, PA. — Alfred Dise, keturiuos deszimts septyniu metu singelys iszejo medžioti deszimta diena szio menesio ir nesugrąžo. Jis medžioti iszejo in Sullivan apygarda.

Jis gyveno ant burdo pas Pone Florence Wasser ant 21 So. Fourth Ulyczios, kur jis atsikrauste isz New York miesto septyni metai atgal.

Policija dabar po girias jieszko jo ir klausineja žmonių ar kas jo nemate giroje ar apylinkes miesteliuose.

SKAITYKITE “SAULE”

KALEDU GILTINE

(Tasa Nuo 1 Puslapio)

trideszimts žmonių žuvo gaisruose.

Sziais metais per Kaledu szventes žuvo apie du szimtai septynios deszimts trys žmones, prilyginus prie pernai metu panasziu nelaimiu, kuriose žuvo du szimtai szesziuos deszimts vienas žmogus.

Daug automobiliu nelaimiu atsitinka per szitokias szventes už tai kad tiek žmonių važiuoja kai jie buvo insigere. Kiti skubinas in svezcius ar namo ir likos užmuszti.

Valdžia visiems pataria nevažiuoti kai iszsigeria ar neger-ti kai važiuoja.

Kruvinos Kaledos Palestinoje

(Tasa Nuo 1 Puslapio)

paiso isz kur tie raszytojai ir ir korespondentai pareina; ji visiems insake nesikishti in szitus klausimus ir nelysti kur jiems nereikia.

ISTORIJE apie Ila isz ma iszo iszlius, Al yva in virszu iszkils, Kaip užlaikyti sveikata ir apsaugoti szejmynele nuo lygu, Verta Ne užmirszt, Kaip dagyvent 100 metu, Pamokinimai, Apie bobos ka negalejo savo liežuviu su laikyti, Leibaus gimoras, Gi tuoklis Jurgis, Kaip pažint at maina oro, Ožka isz Dzukijos Geros rodos, Gailinga ypata Galybe Meiles, Juokai, Ragana iszka Lazdele, Teisybes ir Boba kaip ir visos Bobos. 15c Saule Pub. Co., Mahanoy City.

Istorija apie Amžina Žyda lo kelione po svieta ir liudyma apie Jezu Kristu. Per paczts 20 centai. Adresas:

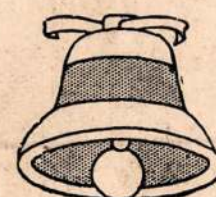
SAULE PUBLISHING CO., Mahanoy City, Pa.

Linksmu

...Ir...

Laimingu

Nauju Metu!

KOVAL BROS.,
DeSoto and Plymouth
Sales and Service

701-703 W. Centre St.,
Mahanoy City - Phone 577